

''පාසල්වල 13 වැනි ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යයින්ගේ  
සිංහල ව්‍යාකරණ දැනුමේ ස්වභාවය සහ, එය දියුණු කරලීම සඳහා  
ගත හැකි ක්‍රියා මාර්ග පිළිබඳ ව,  
තලාවත අධ්‍යාපන කොට්ඨාශය ඇසුරින් 'විමසීමක්''

කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ, අධ්‍යාපන පීඨයේ,  
අධ්‍යාපන දර්ශනපති උපාධිය සඳහා  
ඉදිරිපත් කරන පර්යේෂණ නිබන්ධනය.

නම : එම්. එම්. ජොසපින්  
ලියාපදිංචි අංකය : 93/M. Phil/32

UCLIB



509171

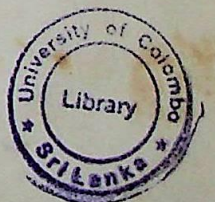
අධ්‍යාපන පීඨය.

කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය.

දිනය : 2002.05.10

බී. ඒ., අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා (සම්මාන), අධ්‍යාපනපති.

509171





සා ර ශ ය

සිංහල භාෂාවේ ජීවය, එහි ව්‍යාකරණය යි. එසේ වුව ද, ලේඛන ව්‍යවහාරය සම්බන්ධයෙන්, වර්තමානයේ නොතකා හැර ඇති අංශය ද එය යි. සිංහල භාෂාව, ලෝකයෙහි වඳ වී යන භාෂාවන්ගේ ගණයට වැටීම වැඩි ඇතක නොවන බවට, ජගත් පර්යේෂණ තොරතුරුවලින් කරුණු හෙළි වී ඇත. උගතුන්, ජන සන්නිවේදන මාධ්‍යය, පාසල් සිසුන් යන සෑම පිරිසකගේ ම ලේඛන ව්‍යවහාරය ව්‍යාකරණ දොස්වලින් බහුල බවට අද වෝදනා නැගේ. සමාජය විසරණ ගැන නොතකන විට, සිසුන්ගේ ලේඛන ද විසරණ දොස්වලින් බහුලවීම නොවැළැක් විය හැකි ය.

නිවැරදිව, ව්‍යාකරණ ඉගැන්වීම හා ව්‍යාකරණ දැනුම ලබාදීමේ වගකීම ඉටු කිරීමේ කාර්ය භාරය පැවරෙන්නේ පාසලට යි. සිසුන්ගේ ව්‍යාකරණ දැනුමේ ස්වරූපය කෙබඳුද? යන්නත්, එය නංවාලීම සඳහා ගත හැකි යෝජනා ද ඉදිරිපත් කෙරෙන මෙම අධ්‍යයනයට කරුණු රැසක් හේතු පාදක විය.

වසර විස්සක පමණ කාලයක් තුළ උසස් පෙළ පන්තිවල සිංහල විෂය හා ව්‍යාකරණ ඉගැන්වීමෙන් හා වසර පහළොවක කාලයක් තුළ උසස් පෙළ සිංහල පිළිතුරු පත් ඇගයීමෙන් ද, සිසුන්ගේ සිංහල ව්‍යාකරණ දැනුම පිළිබඳ ලද අවබෝධය, මෙම අධ්‍යයනය කෙරේ නැඹුරු කරවීමට හේතු විය. ව්‍යාකරණ ප්‍රශ්නවලට කට පාඩම් කර පිළිතුරු ලිවූව ද, වාක්‍ය රචනය හා ප්‍රායෝගික ලේඛනයේ දී උක්තාබ්‍යාන පද සම්බන්ධය, නිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසය, කාරක හේදය වැනි ව්‍යාකරණ නීති-රීති නිවැරදි ව යෙදීමෙහි සිසුන් අපොහොසත් වන බව පෙනී ගිය කරුණකි.

විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ පර්යේෂණ හා සංවර්ධන ඒකකය මගින්, වාර්ෂිකව පළ කෙරෙන ඇගයීම් වාර්තාවල ද, සිසුන්ගේ දැනුමේ ස්වභාවය හා ව්‍යාකරණ ඉගැන්වීම පිළිබඳ ව ගුරු භවතුන් ගේ අවධානය යොමු විය යුතු බව අවධාරණය කර ඇත.

වසර අටක කාලයක් තුළ, අධ්‍යාපනවේ දී උපාධි පාඨමාලාවේ ගුරු සිසුන්ගේ පිළිතුරු පත් ඇගයීමේ දී ද, දක්නට ලැබුණේ, ව්‍යාකරණානුකූල ලේඛනය පිළිබඳ ව ඔවුන් දැක් වූ දුබලතාව යි. සිංහල භාෂා ගුරු උපදේශකවරියක ලෙස, සිංහල භාෂා හා සාහිත්‍ය තරග (උසස්පෙළ) පිළිතුරු පත් ලකුණු කිරීමෙන් ද, ලද අත්දැකීම් මෙම අධ්‍යයනයට තවදුරටත් නැඹුරු වීමට හේතු කාරක විය.

අධ්‍යයනයේ, පළමුවැනි පරිච්ඡේදයෙන්, ගැටලුව හැඳින්වීමත්, මාතෘකාවට අදාළ තාක්ෂණික පසුබිම පිළිබඳ ව විමර්ශනයක් කරන ලදී.

දෙවැනි පරිච්ඡේදයෙන් ගැටලුවට අදාළ පූර්ව සාහිත්‍යය විමර්ශනය කෙරිණ. අදාළ ශ්‍රේණියට හා විෂය ක්ෂේත්‍රයට සෘජුව සම්බන්ධ වූ පර්යේෂණයක් මෙතෙක් සිදුව නැති තරම් ය. එනමුදු, එයට ආසන්න වන, පර්යේෂණ කීපයක් සිදුව ඇත. ඒවායින් ද, මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ආලෝකයක් සැපයුණු බව සඳහන් කළ යුතු ය.

අධ්‍යයනයේ තුන්වැනි පරිච්ඡේදයෙන්, අධ්‍යයනයේ පසුබිම, අධ්‍යයනයෙහි



වැදගත්කම හා අධ්‍යයනයේ සීමා දක්වනු ලැබ ඇත. අධ්‍යයන ක්‍රම පිළිවෙත ඉන් අනතුරුව විග්‍රහ වේ. අධ්‍යයන අරමුණු, දත්ත රැස්කරන ක්‍රම හා උපකරණ, භාවිත කළ නියැදිය, දත්ත විශ්ලේෂණ ක්‍රම ශිල්ප විග්‍රහය එයට අන්තර්ගත වේ.

විස්තරාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමය, අධ්‍යයනයේ ක්‍රම පිළිවෙත විය . අධ්‍යයනය මෙහෙයවීම අරමුණු සතරක් ඔස්සේ සිදුවිය.

13 වැනි ශ්‍රේණියේ සිසුන්ගෙන් අපේක්ෂිත ව්‍යාකරණ අංග පිළිබඳ ව විෂය නිර්දේශ හා ප්‍රශ්න පත්‍රවල අන්තර්ගතය ආශ්‍රය කරගෙන විමසීමක් කෙරිණ. අපේක්ෂිත ව්‍යාකරණ දැනුම සිසුන් තුළ පවතින්නේද? යන්න විමසීම දෙවැනි අරමුණ විය. අධ්‍යාපන අපේක්ෂණ පදනම් කරගත්, නිල් පතකට අනුව, නැනුණු නියාමක පරීක්ෂණයකින් පසු වලංගුතාව හා විස්වසාතාව රැකෙන අයුරින් සුදුසු ප්‍රශ්න අසුවක් තෝරා ගෙන පැයක කාලයක් තුළ ප්‍රමිත සාධන පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලදී. නියැදිය ලෙස, හලාවත අධ්‍යාපන කොට්ඨාසයේ ජාතික පාසල් දෙකක්, 1 එබ් පාසල් දෙකක් හා 1 සී පාසල් හතරක් යොදා ගෙන අහඹුකරණයෙන් තෝරා ගත් සිසුන් 210 කට ප්‍රශ්නාවලිය පිළිතුරු සැපයීම සඳහා දෙන ලදී. තුන්වෙනි අරමුණ වූයේ, ඉගැන්වීමේ ක්‍රම වේදයන් පිළිබඳ විමසීමයි. සිංහල ඉගැන්වීමෙහි යෙදෙන ගුරුභවතුන් පහලොස් දෙනෙකුට යොමු කළ ප්‍රශ්නාවලියකින් අදාළ දත්ත රැස් කරගත හැකි විය. ඉගැන්වීමේ ක්‍රම වේද, නිරීක්ෂණය, සඳහා නිරීක්ෂණ පත්‍රිකාවකට අනුකූලව, ඉගැන්වීම් නිරීක්ෂණය ආරම්භ කරන ලදී.

හතරවැනි පරිච්ඡේදය, දත්ත විශ්ලේෂණය හා දත්ත අර්ථකථනයට වෙන් විය. විවිධ ක්‍රම වේදයන් යටතේ රැස්කර ගත් දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී වැදගත් කරුණු රැස්කළ ප්‍රකාශ විය.

ව්‍යාකරණය පිළිබඳ පිළිගත් ග්‍රන්ථයක් උසස් පෙළ සිසුන් සඳහා නොවීම, යේවා කාලය දීර්ඝ වුවද, ඉගැන්වීම් ක්‍රමවල නවීකරණයක් නොවීම සිසු විසරණ දුබලතාවතට හේතු වශයෙන් දක්වූ කරුණු අතර විය. සාම්ප්‍රදායික ඉගැන්වීමේ ක්‍රමවල නිරස බව, ස්මරණයට වඩා භාවිතයේ වැදගත්කම ද, අනෙක් විෂයයන් ඉගැන්වීමේ දී ද, විසරණ පිළිබඳ ව සැලකිලිමත් වීම අවශ්‍ය බව ද, අවධාරණය විය.

පවත්නා දුර්වලතා සඳහා පර්යේෂණ දත්ත අර්ථ කථනයෙන් හා නිගමන ආශ්‍රය කරගෙන, පස්වැනි පරිච්ඡේදය ව්‍යාකරණ දැනුම දියුණු කරලීමේ සංවර්ධනාත්මක යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලෙස සකස් විය.

ව්‍යාකරණ ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාදාමය, වඩාත් සාර්ථක වීමට, පාසල් ගුරුවරයා මෙන් ම, ජන සන්නිවේදන මාධ්‍යය, ඇතුළු සමාජයද, රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ද, වඩාත් ලැබිය යුතු අවදියක් ලෙසට, වර්තමානය හැඳින්විය හැකි ය. මෙම සියලු අංශයන් ගේ එකතුවක් වීමෙන්, සිංහලය විසරණය රහිත ජීවයක් ඇති බසක් බවට පත් කළ හැකි වනු ඇත.

මෙම අධ්‍යයනයෙන්, එම අපේක්ෂාව ඉටු කිරීම සඳහා යම් තරමක හෝ, දායකත්වයක් ලැබෙනු ඇත යන්න, පර්යේෂකවගේ අපේක්ෂාව යි.